

bepleiten en een contributie voor haar komen vragen. En het leek me wel noodig dat eens even onder het oog te zien.

Ik bedoel dit, dat men zegt: Hoor eens, zoo'n Universiteit, dat is nu wel heel mooi, en ik neem best aan, dat daar veel geld voor noodig is. Maar laten dan ook de heeren die van plan zijn hun kinderen te laten studeeren, 't maar met elkaar betalen. Mijn jongen komt daar toch nooit aan toe. Die zal *niet* de poorten van een Hoogeschool, maar hoogstens alleen die van een *fabriek* voor zich zien opengaan. Daarom word ik geen contribuant.

Is dit nu een argument, dat opgaat? Ik meen van niet. Ik dacht, dat juist breedheid van blik, en een verstaan van algemeene volksbelangen, tot nog toe steeds een prijzenswaardig kenmerk van onze Gereformeerden geweest was. Ik meen niet beter te kunnen doen dan enkele voorbeelden aan ander levensterrein te ontleenen, die van deze geestesgesteldheid getuigden.

Er is een tijd geweest, dat wij voor ons Christelijk *Lager* Onderwijs groote offers moesten brengen. Ik zeg niet, dat het ons nu niets extra's meer kost (de Unie-collecte is nog steeds noodig!), maar vergeleken bij vroeger is er toch heel wat veranderd. Maar — zei men toen ook in die vroegere tijd: dat lager onderwijs moeten nu maar betalen *alleen* zij, die zelf schoolgaande kinderen hebben? Immers neen, ons *heele* volk stond daarachter. Ook zij die zelf geen kinderen hadden. Ook zij, van wie de kinderen al groot en volwassen waren. Want men was er van overtuigd: hier ligt een roeping voor ons allen.

Een ander voorbeeld. Er is een tijd geweest (en die ligt nog niet eens zoo heel ver achter ons), dat slechts een klein deel van ons Geref. volk stemrecht had. Beteekende dit, dat die anderen die zelf niet mee mochten kiezen, ook geen lid van een kiesvereniging werden, om zóó op de candidaatstelling en op heel het politieke leven mee hun invloed te doen gelden?

Zoo zou er zooveel te noemen zijn. Toen ik zelf geen radio-toestel had, — was het toen ook niet mijn roeping de Christelijke Radio-Vereeniging mee te steunen, omdat ik er toch van overtuigd was welk een uitnemende waarde zij heeft voor de verbreiding van ons Christelijk beginsel over heel ons volksleven? Moet iemand, die zelf geen arbeider is, toch de Christelijke Vakbeweging niet steunen? Moet iemand die zelf geen doofstomme of blinde of anderszins ongelukkige kinderen heeft, toch niet mee de stichtingen van barmhartigheid instandhouden?

Welnu, als ge dit alles overweegt, dan moet ge toch ook inzien, dat het argument: „mijn jongen zal er niet studeeren” niet opgaat om uw steun aan de Vrije Universiteit te onthouden. Het geldt hier een algemeen volksbelang. Voor ons Gereformeerde volk een zeer dringend belang. Het heeft ontzaglijk veel aan die Hoogeschool te danken.